

[Henrik Toft]

socialministeren her har fremsat, nemlig forenkling af lovgivningen. Hvor er socialchefernes indstilling blevet af i det forslag, som for nærværende fremsættes på det sociale område? Deres indstilling om forenklinger ville nok være værd at tage op. Lad os gennem en forenkling og en for borgerne forståelig lovgivning begrænse klageantallet. Det er venstres bud på en begrænsning af ankestyrelsens sagspukkel – og det er da det, der er formålet, ikke?

Agnete Laustsen (KF):

Afgørelser i sociale sager er meget ofte ømtålige og af stor personlig og økonomisk betydning for de implicerede. Det er derfor vigtigt, at man kan have tillid til, at de trufne afgørelser er korrekte, og at der er mulighed for at klage til højere instans, hvis man finder afgørelserne forkerte eller urimelige.

I denne forbindelse er det også væsentligt, at klager behandles hurtigt. Få sociale sager tåler opsættelse i månedsvis. Vi kan derfor fra konservativ side være tilfredse med, at socialministeren ved den her foreslåede ændring af ankereglerne vil prøve at forenkle ekspeditionen og i første række nedskære antallet af de sager, som forelægges den sociale ankestyrelse, som i dag er øverste ankeinstans.

Retssager er som bekendt kun genstand for behandling i to instanser, og kun i særlige, principielle tilfælde gives der tredjeinstansbevilling. Jeg finder derfor, det er rimeligt og naturligt, at man indfører samme system inden for socialvæsenet, således at man efter en periode kan vurdere, om den foreslåede ordning fungerer tilfredsstillende.

Jeg er enig i, at det også inden for socialvæsenet bør være muligt at få en tredjeinstansbevilling til indbringelse af sager for ankestyrelsen, men det undrer mig nok lidt, at denne bevilling skal gives af ankestyrelsen selv. Det vil for det første belaste ankestyrelsen at skulle gennemgå sagerne med henblik på en eventuel bevilling, og forslaget skulle jo gerne betyde en forenkling. For det andet kan det nok synes betænkeligt, at samme myndighed både tager stilling til klageadgang og derefter træffer realitetsafgørelse. Hvorfor ikke lade socialministeriet behandle spørgsmålet om tredjeinstansbevilling, ligesom ju-

stitsministeriet og ikke højesteret gør inden for retsplejen?

Ministerens fremsætter også forslag om at ændre nævnenes sammensætning og begrunder i første række dette med ønsket om større ensartethed i afgørelserne. Nu ved jeg ikke, hvorfor det forhold, at statsamtmanden altid skal være nævnsformand, skulle bringe større ensartethed frem i afgørelserne. I dag er der fem amtsankenævne, der har nuværende eller tidligere amtmænd som formænd, men så vidt jeg ved, synes ikke noget at tyde på, at disses afgørelser er mere ensartede end de øvrige ni nævns. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, hvorledes hun vil opnå ensartede afgørelser, hvis dette er så vigtigt. Vi det ske ved, at de centralt fastsatte regler gøres endnu mere detaljerede, eller har ministeren eventuelt tænkt sig, at hun skulle have instruktionsbeføjelser over for nævnene? Det er jo noget, der ville mindske det folkevalgte elements indflydelse ganske betydeligt.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, hvorfor kun medlemmernes, men ikke formændenes funktionstid forlænges til udgangen af marts 1982, idet jeg egentlig ikke kan finde nogen speciel begrundelse for at lade amtmændene tiltræde allerede den 1. juli 1981.

Vi kan i øvrigt gå ind for forslagene og de intentioner, der ligger bag, idet man så også kan håbe, at denne forenkling kunne medføre en personalereduktion.

Pilgaard Andersen (FP):

I forbindelse med de foreliggende lovforslag vil jeg til indledning sige, at vi ikke har ændret vores holdning til amterne og statsamterne. Dem ønsker vi at afskaffe, fordi vi mener, der er tale om en totalt overflødig administration. Vi kunne lige så godt nøjes med det mere nære demokrati i kommunerne eller kontakten direkte til staten.

I de foreliggende lovforslag er der imidlertid en række bestemmelser, som vi er meget, meget positivt indstillet over for – ud fra den betragtning, at de vil medføre en forenkling af hele ankesystemet.

Jeg har selv været opmærksom på i de seneste år, at ankesagerne har hobet sig op. Der har nok været en vis tendens til, hvis der er kommet en afgørelse fra socialudvalget, som man har følt at klienterne har været imod, at man fra socialforvaltningerne har